

Ἡ ἀρμονία τῆς ἀποτυχίας ἐν τῷ συνόλῳ βυκακλίζεται παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Φκλήρου ὑπὸ τοῦ φλοίσβου τοῦ κύματος. Οὔτε ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος λύσιν εὔρε θεραπείαν ἢ ἐν Φκλήρῳ σύγχισις· διὸ καὶ καταλείπει τὰ κεχαγικραζηντωνιάδεια ἐνδικιτήματα Αὐτῆς ἢ βυσιλικὴ οἰκογένεια φεύγουσα τῆς ἄμμου τὸ κεκχυμένον χινῶτον, τοῦ κονιορτοῦ τὰ νέφη, τοῦ ἐδάφους τὸ ἀνώμαλον, τῶν καθρεπτῶν τὴν προσκλινητὴν περὶ τὰς τῶν κωνώπων τὴν αὐθάδειαν. Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ θεάτρου ἔλαβον θρηνικὴν ὁ Λαβέρν καὶ ἡ κυρία του συγχίροντες ἀλλήλους, ὅτι εὔρεν αὐτοὺς ἔχοντας ἄλλο ἐπάγγελμα τοιαύτη κατὰ τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου θεομηνία· καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὸν ποιητὴν, τέλος εὔρε τὸν σκοπὸν τοῦ βίου του, ἡ δὲ διὰ ποικίλων μεσιτῶν μὲ ἀνθη ῥίχνει τὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου, ὡς εἰς βωμὸν τὰ θύματα ἀπυγόμενα. Θεολοί, ὡς διὰ νὰ κλύψουν τὸ μυστήριον τῆς ἀποτυχίας των, ἴστανται οἱ φανοὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός τὰ βύσσανά των διηγούμενοι· πρηνῆς τις δὲ μακροχριστῆς πεσὼν ἐντὸς τοῦ σκότους διηγεῖται ὅτι ποτὲ τοιαύτην πτώσιν δὲν ὑπέστη μὲ τὸ φῶς τοῦ διδασκάλου του τὸ λειτουργοῦν. Οὐδεὶς ποτε ἐσκέφθη χρόνους τόσους ἤδη, ὅτι ἔλλειψις ἐπισηπτητῆ ἦν ἐν Φκλήρῳ ἢ κλειδοκυμβάλου καὶ σφαιριστηρίων ἔλλειψις, καὶ ὅμως ταῦτα καὶ παρ' οὐδενὸς μὴ ζητηθέντα ἐποθετήθησαν ἀρμονικῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου, ἀλλ' ἐκ τῶν ζητηθέντων καὶ κατ' ἐπανάληψιν οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον νὰ γίνη ἐπὶ τέλους.

Καὶ δὲν εἰξέυρει τις εἰς ποῖον ν' ἀποδώσῃ τὴν οἰκτρὰν αὐτὴν κατὰστασιν, ἀπόδειξις καὶ τοῦτο εἶτι μάλλον ἰσχυρὰ τῆς ἀληθοῦς οἰκτρότητος. Ὁ μὲν τοῦ Φκλήρου ἐνοικιστῆς τήκεται καὶ ἐκ φιλοτιμίας χάνει λῆπος τῶν σκαρῶν αὐτοῦ, ὅτι οὐχὶ τὸ χρῆμα-ἀδιόφορον-ἀλλὰ τοῦ κόσμου τὴν ἐμπιστοσύνην τρέμει μήπως ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους ἀπολέσῃ, ἄλλως τε θυσιάζει ἀφειδῶς καὶ ὀλονὲν πληθύνει· ὁ δὲ εἰς ἄλλον ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην· ὁ Καραθωνασόπουλος-κομήτης παραιτεῖται ἐκπροσωπῶν διὰ τὸν κ. Τρικούπην τὸ ἰδανικὸν τῆς εὐσυνειδησίας, ὅπερ εἶθε, κατ' αὐτόν, νὰ ἐφηρμοζέτο κι' εἰς τὴν πολιτικὴν· καὶ ὁ φίλος δικηριστῆς μετὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας πιάζουσι πρόσωπον ἀνευθύνου συνταγματικοῦ βυσιλέως, ὁρίσαντος τοὺς ὑπουργοὺς του νὰ δώσωσι λόγον ἐν τῇ βουλῇ. Μόνον περὶ τῶν ἀποπύτων δέον ἔκρινε νὰ συγκροτήσῃ συνεδρίασιν καὶ νὰ δικτακθῇ διὰ μακρῶν, ἀποτελέσμα δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογή τῆς καταλληλοτέρως θέσεως, περίπου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θεάτρου. Τὸ Φκλήρον πλέον ἀπεθνατίσθη· ἔλαβε τὸν ἀληθῆ ἐθνικὸν χαρακτῆρά του· ὁ δ' Ἄσμοδαῖος εὔρεν ὕλην στήσεως τὴν ἀόρατον φωτογραφικὴν αὐτοῦ μηχανὴν ἐν μέσῳ τῶν κενῶν λουτήρων καὶ παρέχων ἡμῖν σήμερον ὀλίγα ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν του.

BARCAROLA

Κράβι ἀνεμοπτερούγο, 'περήφανο, κκπνίζει,
σχίζει ἀφρισμένο πέλαγος, τὰ κύματ' αὐλακκόνει·
'ς τὴ πρύμν' ἢ ἀσπρογάλαζην σημαίαν ἀνεμίζει
κι' ἀστράφτει μκύρη κόλασις, 'ς τὴν πλώρη του κανόνι.

"Αχ! ποῖο δελφίν' ὑδρικήκο ἀπάνω του σηκόνει;
ποῖον ψαρινὸ ἀρχάγγελο κυματοκακχλάζην;
'ς τὸν Κκφρηρέκ μὴν πετᾶ, μὴ φτάνει 'ς τὴ Μεθώνη;
ἢ μὴ τὴ θάλασσ' ἀνὰψε μαζὺ μὲ τὸν Κκνάρη;

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·
"Α μπά! . . . Ὡς 'ς τὴ βρωμὸλιμνη ἐπλευσε λίγα μίλις
τοῦ Πκπκμικχαλόπουλου νὰ φέρῃ τὴν φκμίλις!

Ἡέλος

Ἡ ἰδέα τῆς ἀνεγέρσεως μουσείου ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶναι σφαλερὰ, καθόσον ἡ συγκέντρωσις εἰς ἐν σημεῖον τῶν κυριωτάτων ἀρχαιοτήτων εἶναι ἀπολύτως ἀνγκυατὴ διὰ τὴν συγκριτικὴν τούτων μελέτην. Αἱ ἀρχαιολογικαὶ μελέται ἄλλως ἀπικιτοῦσι βιβλιοθήκας καὶ μέτρα, τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ προσφέρωσιν οἱ κώνωπες, τὰ τακτικὰ καὶ οἱ περὶ τὰς ἀρχαιοτήτας οἰκοῦντες ἄλλοι ἰθαγενεῖς.

Τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης, 100,000 φράγκα τὰ ἐκέρδησεν ὁ κ. Δεσζῆς Βούρος!

Oh! ironie, sarcasme de la destinée!

Ποβερέτος

Ὁ διορισμὸς τοῦ Κ. Ἰουλίου Γαλβάνη, ὡς ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς χειρουργίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, εἶναι ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἐκείνων παρ' ἡμῖν διορισμῶν, οἵτινες γίνονται πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας. Παρὰ πάντων ἀνεξικρέτως ἐπηνέθη. Ἀλλὰ τινες ἔψεξαν αὐτόν, ὡς γενόμενον ἀνευ συστάσεως δῆθεν τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ πρὶν ἢ ὁ Κ. Γαλβάνης διδάξῃ ὡς ὑφηγητῆς. Οὐδεὶς ὅμως νόμος εὐτυχῶς ὑποχρεοῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς τύπους τούτους, οἵτινες ὡς πάντοτε πάντες οἱ τύποι ἐν Ἑλλάδι χρησιμεύουσιν εἰς πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὀρθοῦ. Οἱ τύποι εἰπὶ χρήσιμοι μόνον εἰς ἔθνη πολιτισμένα. Ὅπως δὲ καὶ ἀν διαρρυθμισθῆτε τὰ τοῦ πανεπιστημίου, ἢ ἀνικανότης θὰ εἴσπηθήσῃ πάντοτε εἰς αὐτό, μετὰ ἢ ἀνευ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρων τύπων. Οἱ τύποι μάλιστα διευκολύνουσι τὸ ἔργον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀεικινήτου ἀνικανότητος. Ὁ διορισμὸς ὅμως τοῦ δικακεκριμένου ἱατροῦ Κ. Γαλβάνη ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ παράλειψις τούτων δύναται ἐνίοτε νὰ παράσχῃ τοῖς μαθηταῖς καθηγητὴν σπουδαῖον καὶ πράγματι ἐνήμερον εἰς τὴν πρόδον τῆς ἐπιστήμης.

"Ἀλλως ἀπεδείχθη ἤδη, ὅτι οὔτε τύπος τις ἐτέθη κατὰ μέρος χάριν τοῦ κ. Γαλβάνη, διότι οὐδεμὶς περὶ ἄλλου τινὸς ἐγένετο πρότασις παρὰ τῆς οἰκείας σχολῆς.